

Đorđe Nikolić
„priča bivšeg studenta“

Ja sam u DIF bio zaljubljen još u srednjoj školi. Sa nekih 17/18 godina sam krenuo u teretanu iza fakulteta, onu kod terena Komgrapa, i tamo se bolje upoznao sa difovcima i konceptom našeg fakulteta. Kada sam ga upisao, uspeo sam da odslusam svih 8 semestara bez pauze u studiranju, uspeo sam da ostanem na budžetu (naravno trebalo mi je malo više vremena da diplomiram) i početkom 2012 sam i to uspeo. Nakon diplomiranja pozeleo sam da nastavim studije u inostranstvu. 2013 sam uspeo da upisem Doktorske studije Univerziteta u Becu (ja sam studirao po starom programu i moje studije su bile izjednačene sa današnjim Masterom). Dok sam radio na doktoratu ujedno sam radio i kao nastavnik na zamenu u [Vienna International School](#), privatnoj školi napravljenoj za potrebe Ujedinjenih Nacija.

Avgusta 2014 počinjem da radim kao nastavnik fizickog i dobijam četvorogodišnji ugovor sa punim fondom časova, predavao sam učenicima od 6. do 10. razreda. Kada sam dobio taj ugovor odustao od studija i posvetio sam se novom poslu i sistemu koji je bio potpuno drugačiji od onoga za šta sam se spremao na DIF-u. Profesionalno sam puno napredovao, privatno još više. Sada sam u fazi karijere gde mi najveća i najbolja škola u Austriji nije dovoljno veliki izazov pa sam rešio da zadovoljim svoju profesionalnu znatizelju na drugom kontinentu. Pre nekoliko meseci sam potpisao dvogodišnji ugovor sa [Osaka International School](#), u Japanu. Moja nova avantura počinje u Avgustu 2018.

Dok vam sumiram svoju dosadašnju karijeru reci ću još samo jedno. Nisam imao roditelje koji su mogli da mi finansiraju u potpunosti studije, nisam imao familiju u inostranstvu kod koje sam mogao udobno da se smestim i nisam imao neograničeno vreme da smislim šta ću da radim sa svojim životom. Imao sam samo celicnu volju, onakvu kakva vam je potrebna da položite praktično iz Atletike kad vas potkolenice bole do granice suza ili onakvu kakva vam je potrebna da položite elemente iz Gimnastike sa konstatnim bolovima u leđjima.

Ono što sam želeo da podelim sa vama je moja priča o uspehu, priča jednog bivšeg studenta i vašeg kolege. Želim vam puno sreće u radu sa decom i želim da vas ohrabrim da koracate još odlučnije na tom putu. Zapamtite da ništa ne pada sa neba već se sve stiče radom i upornošću.